

# Hrnko: Nechcel som, ale musím

Bratislava 29. januára 2022 (HSP/Foto:Facebook A. H.)

**Ako verejnosť navštevujúca môj status na facebooku určite vie, minulý rok som začal vydávať vo vlastnej réžii Slovenský časopis historický ako platformu otvorenú pre všetkých historikov dejín Slovenska, strednej Európy a slavistiky. Zatiaľ sa mi podarilo vydať dve čísla a som presvedčený, že ich obsah bol na úrovni a nebude možné články z tohto časopisu ignorovať. Slovensko si skutočne zaslúži tribúnu, kde budú môcť slovenskí historici slobodne zo slovenského hľadiska hovoriť o slovenských dejinách**

Doma nie je nikto prorokom. Táto biblická pravda dvakrát platí o Slovensku a Slovákoch. Človek tak prirodzene čaká, že keď začne niečo robiť, nájdu sa neprajníci, ktorí sa mu budú snažiť hádzať poľená pod nohy.

To, že sa objavenie Slovenského časopisu historického nepáčilo páňov Ivanovi Kamencovi a zo zlostou absolútne nepodloženou faktami znevážil jeho objavenie, ma vôbec neprekvapilo. Veď kto iný než krivitelia výkladu slovenských dejín sa musia cítiť ohrození vydávaním nezávislého časopisu. Ale že sa na diskreditácii časopisu, ktorý nijakým priamym spôsobom nezasahuje do sféry vplyvu organizácie, zapojí vedenie Matice slovenskej, mi nenapadlo ani v najčernejšom sne!

Ale po poriadku. V 90. rokoch minulého storočia som bol pri zrode Historického odboru Matice slovenskej i jeho časopisu Historický zborník. Aj odbor, aj zborník fungoval excelentne, kým sa nestal predsedom Matice slovenskej M. Tkáč. Keďže historický odbor a ani Historický zborník nechceli akceptovať jeho svojský vzťah k výkladu slovenskej histórie, zariadil, aby bol zbavený riaditeľ a hlavný redaktor časopisu funkcie.

Odvtedy to išlo aj s odborom, aj s časopisom dolu vodou. Dnes nemá úroveň ani okresného periodika. Malý, nenávistný rozvratník endemický rusofób (!) Peter Mulík, ktorý za celý život nič poriadneho nevytvoril, ale zato udával vo všetkých režimoch a za všetkých okolností, totálne rozvrátil prostredie v radoch matičných historikov. Nakoniec som si povedal, že v týchto pomeroch, ktoré boli verným odrazom situácie vo vedení Matice slovenskej, je každá snaha zbytočná a rozhodol som sa ísť vlastnou cestou.

Keď sa P. Mulík dozvedel, že idem vydávať vlastný časopis, jeho prvá otázka bola: “Proti komu ideš vydávať tento časopis?” Každý, kto sa zamyslí nad touto otázkou, musí sa zhroziť nad spôsobom myslenia tohto duševného trpaslíka. Bol som z nej prekvapený aj ja, jej význam som pochopil až vtedy, keď Peter Mulík začal nenávistnú kampaň proti časopisu i jeho autorom. Vraj jeho vydávanie “je boľševicko-luteránske sprisahanie proti slovenským katolíkom”. A vraj sa do neho zapojili aj pomýlené

katolíčky profesorka E. Hrabovcová a B. Katrebová-Blehová (obe profilujúce historičky v svojom obore).

Každý, kto pripravuje vydávanie nejakého vedeckého časopisu, vie, že sa nezrodí z večera do rána. Ten proces je dlhodobý. Jeho vydávanie sme pripravovali aj s profesorom Richardom Marsinom, ktorý prejavil veľké nadšenie z toho, že sa takáto platforma pre slovenských národne orientovaných historikov vytvorí. Dohodli sme s ním aj úvodník, ktorý pripravil spolu so svojím najbližším žiakom prof. J. Lukačkom. Žiaľ, profesor R. Marsina tesne pred vyjdením prvého čísla zomrel.

Hovorí sa, že keď čert nemôže uškodiť, tak aspoň zasmradí. Duševný maloroľník P. Mulík rozpútal kampaň proti časopisu tým najpodlejším spôsobom, aký sa dá predstaviť. Poštval rodinu profesora Marsinu, aby sa podpísali na list, ktorý vraj protestoval proti zneužitiu mena R. Marsinu. Vraj sme si to vymysleli, vraj to profesor nenapísal, vraj je to zneváženie jeho mena. Nevie, čo nahovoril dcére a vnukovi, aby sa mu pod tento pamflet podpísali, ale nikdy by som si nemyslel, že niekto môže takýmto primitívnym spôsobom znevážiť meno jedného z najvýznamnejších historikov Slovenska za posledných sto rokov.

Nič z toho vyššie by som nenapísal nič, keby sa tento hnusný Mulíkov pamflet neobjavil na oficiálnej stránke vedenia Matice slovenskej. Znamená to, že vedenie platených Slovákov, resp. Slovákov z povolania sa s týmto podrazníckym postupom endemického rusofóba(!) P. Mulíka stotožňuje. Otázka prečo? Odpoveď je asi jednoduchšia, než by sa na prvý pohľad zdalo. Inštitúcia, ktorá od štátu dostáva za posledné roky 1.300 000 euro ročne a nie je schopná vydávať poriadny časopis, sa musí asi cítiť ohrozená skutočnosťou, že sa dá kvalitný časopis vydávať aj na kolene.

Anton Hrnko

<https://www.hlavnespravy.sk/hrnko-nechcel-som-ale-musim/2843161>

[Hrnko: Nechcel som, ale musím - Hlavné správy \(hlavnespravy.sk\)](#)